

• FØROYA • SOCIAL-DEMOKRAT

FRÆLSI

JAVNAÐUR

BRÓÐURSKAPUR

Nr. 27.

Lýsingaprísir fyri petítreglu: 30 øyr. á fersiduni,
20 øyr. á 3. og 4. síðu. Við størri lýsingum fæst
avsláttur í prísium.

Leygardagin 4. juli 1936.

Kostar kr. 1,50 fjórðingsárið + Porto. Blaðið
verður bílagt á posthúsinum, brævasvarstøðum
og skrivstovuni. Telf. 143.

10. árg.

MINISTARAVITJANIN

Fákunna fevndi so víða um land
og forðaði mentun og siði,
hon legði øll lyndi til orku í band
og lýsti til heljar tí miði,
sum aðrir lögdu í ljósastu vón
um langynsktan frið her á foldum;
hvør kyndil varð krúndur við rotnari spón
og krívdur sum rov undir moldum.

Tortrygni, øvund og annað mangt ljøtt
aldist út av røttfestum niði,
sjálvt Nina, sum nenti at fá okkum bøtt
hitt nívandi tungumálsstriðið,
fór í sama leypin sum aðrir fyrr,
bitnir av óvitskutonium,
men framtíðin virðir — tó kólnað og kvírr —
og kærliga minnst av monnum.

Og ikki fekk Stauningur sjálvur minst
av sviða at finna her uppi
av fólki í óviti og innikynst
í afturhaldsins beiska huppi.
Men brennandi brandar víða um land
bráðum kynda lívsalsk og megi;
hvørt einasta eyma skal loysast úr band
og unna tí komandi degi.

Men trællyndið týnist nú skjótt og brátt,
og tíðir broytast og fólkið við;
gloymdar verða ilskur, og eymasta nátt
elur fram magn við samtøku lið.
Farin er tíðin og fokið hvørt bú,
tá fólk lógu lík her við strendur;
tá fanst ikki frælsi og jevni sum nú,
og fá skilja enn, hvat ið hendur.

Føroyingar heiðra og vilja teim væl,
ið valda teim gleði og gaman.
Og hvør eigur skilt meira háborið tal
við háborðið í veitslum saman
enn gestirnir góðu sum uttan grið
gera sít besta móti øllum
og altíð við áhuga, dirvi og frið
elska tað besta her á vøllum.

Høvdingar! Verið nú vælkomnir tveir
sum vitar á Føroyalandi!
Vælvild og gleði framelski meir og meir
og mennið um javnaðarbandið.
Vit okkum manna upp og bita tenn
og yngja í kærleikans flokkum
og heilsa tykkum báðum sum bestu menn
við brosi av fagnaðarkokkum. A.

Arbejderministre besøger Færøerne.

Statsminister Th. Stauning.

For ikke mange Aar tilbage
var det en Begivenhed for en
Arbejder at blive »benaadet«
med Æren af en Audiens hos
»hans Excellence Ministeren«.
Men for Arbejderen at tale om
Politik, gøre Krav paa Ligebe-
rettigelse med de privilegerede
store, Spidserne indenfor Gods-
herrerne og Finansmatadorerne
— Gud bevares, det var en
Uhyrlighed, som var utænkelig,
en Forbrydelse mod Takt og
Tone og al Velanstændighed!

Men Arbejderne var ved at
vagne til Erkendelse af deres
Menneskeværdi og Ret til at
være medbestemmende i Lan-
dets Styre og alt, hvad der ved-
rører den enkeltes Ve og Vel.
De mødte dog ikke lutter Smil
og gode Dage, som dristede sig
til at slaa en Breche i Muren,
der stængte Arbejderklassen ude
fra ikke blot Deltagelse i Lan-
dets Styre, men ogsaa fra Del-
agtiggørelsen i Samfundets aan-
delige saavel som materielle
Goder og Fordele, der forbe-
holdtes de fornemme, store
Herrer med deres Standsfæller,
Slægt og Venner.

Der spares ikke paa den
haarde ubarmhertige Knytneve
for at holde Arbejderne med
deres Krav nede. Fængsel og
Bøder for de Arbejdere, der
vovede at mukke, hørte til Da-
gens Orden. Mange tabte Modet,
bøjede Hoved og gav sig med
Haabløshedens Resignation i
Bryttet ind under Aaget. Men

Forsvarsminister
Alsing-Andersen.

der var dog Gud ske Lov dem,
der ikke gav tabt, ikke lod sig
bøje i Knæ, men som med
utrættelig Iver og uslukkelig
Kærlighed til Ideen om Arbej-
derklassens Rejsning og fulde
Frigørelse fortsatte at kæmpe
og lide.

Og nu oplever man, at i Ver-
dens bedst styrede Landes Mini-
sterium staar Arbejdere, der
maatte gennemgaa Forhaanel-
sens og Forfølgelsens Skærsild,
i Spidsen.

Rollerne er ombytter. Ar-
bejderen holder om Rigets Rat.

Alles Øjne vender sig imod
ham. Forhaanelsens og For-
følgelsens Spotgloser har veget
Pladsen for en grundmuret Res-
pekt og Ærbødighed, som kun
den virkelig dygtige og faste
Haand, der er i Stand til at
styre klar af de farlige Skær
igennem Brænding og Storm,
kan indgyde.

Denne Kendsgerning giver
Løfting for Arbejderklassen.
Den maner til fortsat Kamp og
giver Forvisning om, at den Dag
ikke er fjern, da den for saa
forkuede og undertrykte Arbej-
derklasse har naaet at overskære
alle hæmmende, materielle som
aandelige, Baand.

Denne Kendsgerning kan ikke
undgaa ogsaa her paa Færøerne
at vække Arbejderne og Fisker-
ne til Eftertanke og mane dem
til at følge i Trop med Kamme-
raterne og Klassefællerne i Nabo-
landene, hvor Dagliglivets kæm-
pende Hær marcherer under
Socialismens Samlings- og Fri-
gørelsens Banner.